

ת"פ 46351/07/19 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד אבנר ברו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 46351-07-19 מדינת ישראל נ' ברו

לפני: כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:

המאשימה מדינת ישראל
יחידת תביעות שלוחת רחובות באמצעות
עוה"ד ים קולן ועו"ד רותם נבון פסחה
נגד

הנאשם אבנר ברו
באמצעות עוה"ד משה אלון

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בהתאם להסדר דיוני בכתב אישום מתוקן, בתקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובחבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש ובהתאם להסכמת הצדדים התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר שיבחן את נסיבות ביצוע העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם ויעביר המלצותיו לבית המשפט. כל צד טען לעונש כראות עיניו.

כתב האישום המתוקן

2. ביום 13.7.2019 בשעה 22:00 לערך, תקף הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול, את המתלון אשר רכב על קטנוע, בכך שדחף אותו והפיל אותו מהקטנוע. לאחר שהמתלון נפל מהקטנוע, הכה בו הנאשם באגרופו בבטנו, וכן הפיל את הקטנוע, בעט בו כך שפנס ומראות הקטנוע ניזוקו. עוד גרם הנאשם במעשיו נזק לידיית דלת רכב שחנה סמוך, ועלות תיקונה נאמדה בסך של 1,638 ₪.

תסקירי שירות המבחן

3. בפני בית המשפט מונחים שישה תסקירים בין התאריכים 19.5.2020 - 9.12.2021, הסוקרים את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית שלו, התייחסותו לעבירות בהן הורשע, הערכת הסיכון לעבריינות והערכת הסיכוי לשיקום. אקדים במעט את המאחר ואומר כי התהליך הטיפולי בו השתלב הנאשם ידע עליות ומורדות, ולא כל התסקירים בעניינו הציגו תמונה מעודדת, אך במהלך החודשים האחרונים ישנה התייבבות במישורים רבים בחייו של הנאשם ולנוכח התקדמותו באפיק השיקומי, המליץ שירות המבחן בתסקיריו האחרונים על ענישה שיקומית הרתעתית.

תסקירים מיום 19.5.2020 ומיום 13.09.2020 (להלן: התסקיר הראשון והשני)

4. שירות המבחן דיווח על ניסיונות רבים לזמן את הנאשם לפגישה, אך הנאשם התקשה לשותף פעולה, בחלק מהמקרים מסר כי הדבר נובע מעומס עבודה ולא יצר קשר מטעמו.

תסקיר מיום 11.1.2021 (להלן: התסקיר השלישי)

5. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 23, רווק, מתגורר בבית הוריו שביבנה. הוריו עלו לישראל בצעירותם מאתיופיה, התמודדו במשך השנים עם מצוקה כלכלית וצפיפות. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, בעל קשיי לימוד ובעיות תפקודיות, בשנת 2014 הוצא למסגרת חוץ ביתית באמצעות חסות הנוער בצו השגחה זמני. בשנת 2015 נפלט ממסגרת זו לאחר שהתגלה כי צרך סמים, ובהקשר לכך השליך אחריות על גורמי הרווחה ושירות המבחן. לאחר מכן השתלב בעבודה נוספת, אך פוטר לאחר אירוע אלימות עם עובד במקום. על רקע עברו הפלילי קיבל פטור מגיוס לצה"ל, כך לדבריו, ובהמשך עבד בעבודות מזדמנות עד שנת 2019 אז החל לעבוד כנהג משאית ומחלק סחורה, במרץ 2020 ולאור נגיף הקורונה, הוצא לחל"ת משך מספר חודשים ובהמשך התפטר.

6. בהתייחסותו לעבירות שביצע, מסר הנאשם כי ברקע לביצוען חווה תקופה משברית בחייו ועשה שימוש באלכוהול כאמצעי לרכך כאבים נפשיים שחוה. עוד מסר כי במועד האירוע צרך כמות אלוהול מופרזת והיה נתון בסערת רגשות, נהג באימפולסיביות ולא היה מודע לחומרת התנהגותו. לדבריו מעשיו לא נעשו באופן אישי כלפי המתלונן לו אין עמו היכרות מוקדמת. הנאשם הביע בפני שירות המבחן חרטה אותנטית ובושה על התנהגותו בעבירה, העיד כי אינו מאופיין בקווים אלימים וכי היה זה אירוע קיצוני וחד פעמי.

7. בספטמבר 2019 הוטל על הנאשם צו פיקוח מעצר במהלכו מסר בדיקות שתן והוא הופנה לעו"ס יתד. במקום נערכו מפגשים בודדים, גורמי הטיפול שם התרשמו ממוטיבציה גבוהה לשינוי ומיציבות תעסוקתית אצל הנאשם. אולם במרץ 2020 פוטר מעבודתו והביע קושי להתמיד בהגעתו למפגשים, והחל מאוגוסט 2020 הקשר עמו נותק.

8. בבחינת גורמי הסיכון להישנות עבירות, שירות המבחן לקח בחשבון את העובדה כי מעורב בפלילים, ילדותו מאופיינת במעברים רבים בין מסגרות חינוכיות ובקשיי הסתגלות, קשיים הבאים לידי ביטוי ברגשות קיפוח ותחושת נחיתות. הנאשם מתקשה לבחון קשיים בילדותו וחיבורו לחברה השולית, בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית ואלימה וכן קיים קושי להתמודד עם מצבי תסכול ודחק רגשי, עם הריחוק הרגשי ממצבו הבעייתי ועם השימוש לרעה באלכוהול. רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות הוערכה כבינונית, ותוצאותיהן אף הן עשויות להיות בינוניות.

9. בבחינת גורמי הסיכון התרשם שירות המבחן מנאשם ורבאלי אשר למרות קשייו, ביטא עצמו באופן אותנטי וגלוי, לקח אחריות על התנהגותו האלימה והביע הבנה כלפי הבעייתיות שבצריכת אלוהול באופן מופרז. משנת 2016 ועד התיק נוכחי לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים, הוא מביע רצון ליציבות בחייו, שיתף פעולה עם שירות המבחן והגיע לפגישות מעקב. ההתרשמות היא מצעיר בעל יכולות תפקוד גבוהות ויכולת לגייס אמתיה והבנה למצבו, משפחתו ובת זוגו מהווים גורמי תמיכה משמעותיים עבורו, שומר על רצף תעסוקתי וההליך המשפטי בעל השפעה מרתיעה עליו.

10. הנאשם לא מסר בדיקות שתן ולכן שירות המבחן התקשה להעריך את מצבו ההתמכרותי ועל כן התבקשה דחייה לשלושה חודשים.

תסקיר מיום 6.5.2021 (להלן: התסקיר הרביעי)

11. במהלך תקופת הדחייה התרשם שירות המבחן מהמשך התייצבותו של הנאשם בנוגע להיבטים

התפקודיים של חייו. הנאשם המשיך בשגרה נורמטיבית, שמר על יציבות במקום העבודה, מנהל מערכת יחסים זוגית מיטיבה ושלוש בדיקות לאיתור שרידי סם שביצע נמצאו נקיות. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מכיר בבעייתיות במצבו, מביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי מתוך רצון לשינוי באורחות חייו ובדפוסי חשיבתו והתנהלותו.

12. שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, הטלת מאסר על תנאי כענישה שתהווה גורם מרתיע וכן תאפשר לו להמשיך במסלול החיים הנורמטיבי והמתפקד בו נמצא. בנוסף, המליץ על פיצוי כספי למתלונן.

תסקיר מיום 4.10.2021 (להלן: התסקיר החמישי)

13. בתקופת הדחייה הנאשם השתלב בקבוצה המיועדת לעוברי חוק צעירים, שם לקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי והיה קשוב לתכנים שעלו, התייחס לרקע השולי ממנו מגיע, המחויבות המשפחתית עמה מתמודד, הלחץ הכלכלי בו מצוי ולמאמצים העצמאיים אותם עורך מזה תקופה כדי לנהל שגרת חיים תקינה. עם זאת, התרשם שירות המבחן כי לנאשם קשיי התארגנות המקשים עליו להגיע בזמן למפגשי הקבוצה. על אף זאת, התקבל הרושם כי במידה והנאשם יצליח לגלות התמדה ויציבות, יש ביכולתו להפיק תועלת רבה מההליך הקבוצתי.

14. שירות המבחן חזר על החשיבות של ההליך הטיפולי לצורך הפחתת הסיכון להישנות העבירות. משכך המליץ על דחיית הדיון בשלושה חודשים.

תסקיר מיום 9.12.2021 (להלן: התסקיר השישי)

15. שירות המבחן מסר כי ניכרת בתקופת הדחייה התקדמות חיובית במצבו של הנאשם, האחרון שמר על קשר עם שירות המבחן והמשיך השתתפותו בקבוצה הטיפולית. כן ניכר שיפור משמעותי בהגעתו באופן סדיר לקבוצה ובמחויבות שהפגין לתהליך, הוא לקח חלק בשיח הקבוצתי, חש בנוח לבטא עצמו באופן פתוח, שיתף בתכנים אישיים, וכן הביע רצון להיתרם מההליך הקבוצתי לצורך רכישת מיומנויות לזיהוי מצבי סיכון, התמודדות במצבים מורכבים ותמיכה בתהליך השינוי בו הוא מצוי.

16. משכך המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן לשנה. כמו כן ומשום החשיבות הרבה שבהמשך תפקודו הנורמטיבי כחלק משמעותי בהליך השיקום, המליץ להטיל עליו מאסר על תנאי כענישה שתהווה גורם מרתיע ותאפשר לו במקביל להמשיך במסלול חייו הנורמטיבי. כן הומלץ על פיצוי כספי למתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש

17. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, ובהם שלמות גופו ובטחונו של אדם, וכן הגנה על זכות הקניין. חומרה יתרה ביקשה לראות במעשיו האלימים של הנאשם אשר בוצעו על רקע שימוש לרעה באלכוהול, ללא כל התגרות או סיבה נראית לעין כנגד מתלונן שאין עימו היכרות מוקדמת. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם כנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית ותמכה עמדתה בת.פ. 39240-07-14 מדינת ישראל נ' תקא (27.10.2014) (להלן: עניין תקא).

18. באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם (עת/1), וכן לעיקרי התסקירים והדגישה את חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בתחילת הדרך. המאשימה הבהירה

כי אינה מתעלמת מהמשך התהליך השיקומי או מהמלצת שירות המבחן והיא אף בירכה על כך, אלא שלטעמה אין באלו להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם לו עתרה. בסופו של דבר, עתרה המאשימה להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

19. בא כוח הנאשם בטיעוניו טען כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה אינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה או את מדיניות הענישה הנהוגה. לטעמו הרף התחתון של מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה, ואילו היה מדובר על כתב אישום יחיד שיוחס לנאשם ללא עבר פלילי, סביר להניח כי התיק היה מגיע ליחידת ההסדרים המותנים. בא כוח הנאשם לא הרחיב בנסיבות ביצוע העבירה אלא מיקד הטיעון בכברת הדרך שעבר הנאשם בהליך השיקומי ובנסיבותיו האישיות, המצדיקים לטעמו השתת עונש הנמצא ברף התחתון של מתחם העונש לו עתר.

20. בטיעוניו הפנה לכך שהנאשם נרתם להליך הטיפול ונתרם ממנו, משתתף בקבוצה טיפולית ושומר על ניקיון מסמים ומאלכוהול. עוד הסביר את הקושי בשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, במאמצים אותם השקיע הנאשם בשמירה על מקור פרנסתו עד למציאת האיזון בין הטיפול בו השתלב והעבודה שממלאת את רוב זמנו. עוד הפנה בא כוח הנאשם להודיה ולקחת האחריות, פרק הזמן שחלף מיום ביצוע העבירות, התנאים המגבילים בהם שהה הנאשם ואי פתיחת תיקים נוספים בעניינו. לטעמו, שליחתו של הנאשם לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות עלולה להוביל לרגרסיה במצבו ובכך ייפגע לא רק האינטרס האישי של הנאשם אלא הציבור בכללותו. עוד ציין כי הנאשם מבקש לפצות את המתלונן בסכום שייקבע בית המשפט.

21. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: "אני באמת עושה שינוי שם, אני הולך לטיפולים ומאוד טוב לי שם, אני מתכוון גם להמשיך בזה אחרי גזר הדין. אני מרגיש שאני לוקח משם הרבה דברים, הרבה כלים, אני לומד שם הרבה. אם זה לדבר יותר על הבעיות, אם יש לי בעיות לא לשמור בפנים ולא ללכת אחר כך לשתות ואז אני מתפרץ. אני מדבר על הבעיות שלי שם ומדבר הרבה עם קצין המבחן שם. אני עושה שינוי, ומרצוני אמרתי לו שאני רוצה להמשיך שם אחרי גזר הדין. כל יום שלישי ללכת לקצין המבחן".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

22. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכול בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

23. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, כמו גם הגנה על רכושו וקניינו.

24. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדת כי מדובר באירוע אלים שבוצע על רקע שימוש לרעה באלכוהול. הנאשם תקף את המתלונן, עובר אורח תמים שרכב על קטנוע, בו נתקל בדרך. הוא דחף את המתלונן, הפיל אותו מהקטנוע והכה באגרופו בבטנו. מדובר בפרץ אלימות ספורדי קצר, הכולל תקיפה בידים חשופות, לא נעשה שימוש בנשק קר או חם ולא נלוותה לאקט האלים אכזריות. לנאשם הייתה הזדמנות להימנע ממעשיו האלימים, והוא יכול היה בכל שלב להפסיקם. אך הוא המשיך בהתנהגותו הבריונית גם לאחר שהמתלונן נפל ובעט בקטנוע כך שהפנס והמראות שלו ניזוקו. כן גרם הנאשם במעשיו נזק לרכבו של אדם אחר ועלות תיקון הנזק נאמדה ב - 1,638 ש"ח. על אף הכיעור

הרב במעשיו של הנאשם אשר לבטח פגעו בתחושת הביטחון והמוגנות של המתלונן, אשר מצא עצמו מותקף ללא סיבה נראית לעין וללא כל התגרות, האלימות הפיזית שננקטה כלפי גופו של המתלונן אינה ברף חומרה גבוה מבחינת עוצמתה ולמרבה המזל לא נגרמה למתלונן חבלה והוא לא נזקק לטיפול רפואי.

25. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב מלמדת על מנעד ענישה רחב של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל. מטבע הדברים בעבירות מסוג זה אפשר למצוא דרגות חומרה שונות, כאשר העונש שנגזר תלוי במגוון שיקולים וביניהם חומרת המעשים; טיבה של האלימות שננקטה; התוצאות והנזק שנגרם; הישנות העבירות; עבר פלילי; נסיבותיו של הנאשם וכיוצ"ב.

26. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין אותם מצאתי כרלבנטיים לעניינינו, אך אבהיר כי חלק מהמקרים חמורים בהרבה מהמקרה דנן וחלקם נופלים ממנו, והדבר כמובן נלקח בחשבון. רע"פ 1931/15 מויסקו נ' מדינת ישראל (26.3.2015); רע"פ 4522/13 נעיס נ' מדינת ישראל (16.07.2013); עפ"ג (מרכז) 21044-02-18 מדינת ישראל נ' רודבסקי (17.7.2018); עפ"ג (מחוזי מרכז) 11049-02-15 וחידי(אסיר) נ' מדינת ישראל (29.3.2015); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל (17.6.2014); ת.פ. (שלום רחובות) 40993-08-19 מדינת ישראל נ' אברהם (06.01.2020); ת.פ. (רמלה) 29727-05-17 מדינת ישראל נ' ישראלי (17.12.2019); ת.פ. (ת"א) 16042-12-15 מדינת ישראל נ' חכמון (26.5.2019); ת.פ. (ק"ג) 16785-03-15 מדינת ישראל נ' ממן (7.4.2019); ת.פ. 27153-10-16 מדינת ישראל נ' עותמאן (9.1.2019); ת.פ. (ירושלים) 9284-12-16 מדינת ישראל נ' פהימה (26.12.2018); ת.פ. (קרית שמונה) 16668-08-17 מדינת ישראל נ' הייב (17.1.2018); ת"פ (טבריה) 19932-06-17 מדינת ישראל נ' דגש (20.12.2017); ת.פ. (ת"א) 43449-08-17 מדינת ישראל נ' יצחק (17.7.2019); ת.פ. (שלום רמלה) 53100-08-15 משטרת ישראל תביעות נ' אזברגה (16.1.2017); גם עניין תקא אליו הפנתה המאשימה מצטרף לרשימה זו.

27. לאור האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה בעבירות תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש בתוך המתחם

28. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א' לחוק העונשין).

29. הנאשם יליד 1997 מתגורר בבית הוריו ביבנה, עובד כנהג משאית חלוקה ברשת של מוצרי בית ובגדים. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, וחשוב מכך חסך את עדותו של המתלונן. הנאשם גם הביע חרטה וצער על מעשיו בפני שירות המבחן ולהתרשמותם מדובר בהבעת חרטה כנה ואמתית.

30. לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות ורישום נוסף מבית המשפט לנוער, והוא ריצה עונשי מאסר קצרים. עם זאת, הרשעתו האחרונה היא משנת 2016 בגין הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש בכוח למניעת מעצר בגינה נידון למאסר מותנה וקנס בסך 500 ₪. כמו כן יש לקחת בחשבון כי הנאשם נותן את הדין בגין מעשה שבוצע בשנת 2019, מאז חלף פרק זמן ניכר ואין כל טענה כנגדו מאז. יש בכך ללמד

כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו.

31. נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שמשתקפות בתסקירי שירות המבחן אף הן יילקחו בחשבון. בתמצית, ילדותו של הנאשם מאופיינת במעברים רבים בין מסגרות חינוכיות, קשיי הסתגלות ומצוקה. הנאשם גדל במציאות משפחתית מורכבת והוצא למסגרות חוץ ביתיות. שירות המבחן מצא את הנאשם כבעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית ואלימה, כמתקשה להתמודד עם מצבי תסכול ודחק רגשי וכמי שעשה שימוש לרעה באלכוהול.

32. אמנם הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן למן ההתחלה ולראייה התסקירים הראשונים, הוא אף התקשה להעמיק בטיפול בשלבים שונים ומסיבות שונות. עם זאת, אי אפשר לבטל במחי יד את שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בהליך המעצר ואף לא את שיתוף הפעולה בחודשים האחרונים. אמנם התהליך הטיפולי אכן ידע עליות ומורדות, אך אפשר להתרשם על פני ציר הזמן משינוי משמעותי באורחות חייו של הנאשם. כיום שומר על שיגרת חיים מתפקדת, רצף תעסוקתי, מנהל מערכת יחסים זוגית מטיבה, הוא נמנע ממעורבות פלילית, הוא משתף פעולה עם שירות המבחן, הוא לקח חלק בקבוצות טיפוליות המיועדות לעוברי חוק צעירים והוא מוסר בדיקות שתן המעידות על ניקיון מסמים ומאלכוהול. התרשמות גורמי הטיפול מהנאשם היא כמי שנרתם ונתרם מההליך הטיפולי. התרשמות זו מתחזקת נוכח דבריו האחרונים של הנאשם, בהם שם את מרכז הכובד על משמעות התהליך הטיפולי שעבר ויכולתו ליישם את שהפיק ממנו בהתמודדות היומיומית. עם זאת, התהליך הטיפולי טרם הסתיים וניכר הצורך להמשיך ולהעמיק את הטיפול ולשמרו.

33. ענישה קונקרטית שהוטלה על הנאשם בעבר, בדמות עונשי מאסר קצרים, הובילה להרתעה חלקית והנאשם שב וביצע עבירות פליליות כאשר ברקע התמכרות לאלכוהול שלא טופלה. ההתמדה בהליך השיקומי ועל אף שהוא אינו חף מקשיים ובעיות יש בו להפחית את רמת הסיכון והטיפול בשורש העבריינות ובהתמכרותו של הנאשם לטיפה המרה, כשם שנעשה כאן, עשוי לשבור את מעגל העבריינות בו נתון הנאשם ולהשיבו לחברה כאזרח מן השורה. לנוכח ההתקדמות בהליך הטיפולי, מאמציו של הנאשם לשנות את אורחות חייו והימנעותו ממעורבות פורצת חוק, מצאתי כי יש לתת להמלצת שירות המבחן הוא הגורם המקצועי, משקל נכבד.

34. אודה כי התלבטתי האם יש מקום להטיל על הנאשם שירות לתועלת הציבור כעונש חינוכי שיהא בו להמחיש את חומרת מעשיו ואולם, על מנת שלא לפגוע ביציבות התעסוקתית המהווה גורם מייצב ומעניק ביטחון ובכדי לאפשר לנאשם להמשיך ולרכז את מירב מאמציו בתחום השיקום, לא אעשה כן. עם זאת אבהיר לנאשם כי ההליך אינו מסתיים כאן ובאם לא יעמוד הנאשם בתנאי צו המבחן אפשר יהיה לשוב ולגזור את דינו מחדש.

35. אחר כל אלו אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.
- ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ג. צו מבחן למשך 12 חודשים. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן, אפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
- ד. פיצוי בסך 2,500 ₪ לע.ת 2 אשר ישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.2022 ובכל

ראשון לחודש לאחריו.

ה. הנאשם ייתן התחייבות בסך 1,500 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירה בה הורשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ב, 31 ינואר 2022, במעמד הצדדים.